

[Hjortnæs]

vurdere, men det må være åbenbart for enhver, at jo nærmere vi kommer en valgdato, før regeringens udspil foreligger, jo mindre sandsynligt er det, at forhandlingerne kan føres til ende med et positivt resultat.

Måske ønsker regeringen eller i hvert fald partiet Venstre, at forsvarsspørgsmål skal indgå i den kommende valgkamp. Det kan vi socialdemokrater ikke have noget imod, al den stund der i befolkningen og i forsvaret er en voksende forståelse for de socialdemokratiske positioner. Men vi har erklæret os parate til at forhandle og gerne nu. Det er op til regeringen at tilrettelægge forhandlingerne på en sådan måde, at de kan føres til ende med et positivt resultat.

Jeg skal ikke her i første omgang kommentere det dagsordensforslag, som hr. Pelle Voigt har fremsat, det vil jeg komme tilbage til senere, men det er vigtigt for Socialdemokratiet, hvis vi kan afslutte debatten i dag med at præcisere det, der er Socialdemokratiets politik, og derfor skal jeg på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget fastslår NATO-medlemskabet og ønsket om en modernisering af forsvaret inden for de gældende økonomiske rammer,

går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 41).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Nu sagde hr. Hjortnæs, at han ikke ville blande sig i striden mellem Pelle Voigt- og Jens Thoft-fløjen i SF, men jeg synes ikke, det er uinteressant, hvad forespørgerne selv mener, ej heller, om det er et enigt eller et splittet SF, der står bag sin ordfører.

Derfor vil jeg godt spørge helt konkret: er hr. Thoft enig med hr. Pelle Voigt i, at der ikke er noget enkeltpunkt, der skal ødelægge mulighederne for et forsvarsforlig med deltagelse af SF? Mener hr. Thoft, at en så hold-

ningsløs linje er acceptabel? Mener hr. Thoft, at en sådan linje har opbakning i SF? Ja eller nej, hr. Thoft!

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg fulgte med stor interesse den dialog, der var mellem hr. Anker Jørgensen og hr. Pelle Voigt for et øjeblik siden. Jeg synes, det i den forbindelse er værd at gøre opmærksom på, i hvilken sammenhæng den kronik, som hr. Anker Jørgensen skrev, kom frem. Den kom frem i en sammenhæng, hvor Socialdemokratiet slog fast over for SF, at et kommende regeringssamarbejde mellem SF og Socialdemokratiet i alle måder – ikke bare i det spørgsmål, der diskuteres her i dag – ville blive 100 pct. på Socialdemokratiets betingelser. Det skal man også have med i billedet, når man vurderer denne debat. Den indgår i det billede.

Dertil kommer så, at dette jo er en helt vital sag og nødvendigvis må være det for alle venstrefløjspartier. Jeg synes, at konklusionen er, at når man for det første tager i betragtning, at det er noget, der gælder ikke alene i denne sag, men i alle sager for Socialdemokratiet, og især tager i betragtning, at det er så vital en sag, må et kommende samarbejde i et arbejderflertal basere sig på en socialdemokratisk mindretalsregering støttet parlamentarisk af venstrefløjen. Det synes jeg må være det eneste konsekvente og rigtige svar, man kan give på det spørgsmål, som hr. Anker Jørgensen stillede. For det må da være klart, at ingen på venstrefløjen for en 3-4-årig periode kan forpligte sig til ikke at stille forslag om nedrustning. Det må være indlysende for enhver.

Formanden:

Det var hr. Hjortnæs' indlæg, der gav anledning til de korte bemærkninger. Det er måske lidt svært at se forbindelsen. Hr. Thoft for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Det er et svar til fru Connie Hedegaard. Når fru Connie Hedegaard får læst referatet, vil hun se, at hun ikke har forstået det, hr. Pelle Voigt sagde. Det, hr. Pelle Voigt sagde,